

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΝΙΟ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙ

ΜΙΑ ΚΑΛΛΟΝΗ ΣΑΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ

Το κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι ζωγραφίστηκε από τον Ολλανδό καλλιτέχνη το 1665. Αυτό το μαγευτικό, μυστηριώδες πορτρέτο θα μπορούσε να θεωρηθεί ισάξιο της *Μόνα Λίζα* του ντα Βίντσι. Όπως ο Λεονάρντο της Αναγέννησης, ο Βερμέερ του Μπαρόκ εμφύσησε ζωή στο κορίτσι του· και ο Βερμέερ έδωσε στο κορίτσι του ευαίσθητη, ντροπαλή έκφραση.

Προφανώς αυτός ο πίνακας από τον Γιохάνες Βερμέερ δε δείχνει μια σερβιτόρα. Ή μήπως δείχνει

ΓΙΑΝ ΒΕΡΜΕΕΡ **1665**

Ζοδέψαμε αρκετό χρόνο στην τέχνη της Αναγέννησης, δε νομίζετε; Οπότε, ας προχωρήσουμε μερικούς αιώνες και αρκετά χιλιόμετρα. Τι θα λέχατε για την Ολλανδία του 17ου αιώνα; Εκείνη την εποχή, οι καλλιτέχνες και οι πελάτες τους ενδιαφέρονταν για πίνακες που έδειχναν την καθημερινή ζωή - χαλαροπώλισσες, μαχέρισσες και οι πιο συνηθισμένες σερβιτόρες ήταν οι ηρωίδες στους καμβάδες καλλιτεχνών.

Ξέρατε ότι Το κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι λέχεται και Η Ολλανδή Μόνα Λίζα ή Η Μόνα Λίζα του Βορρά;

ΑΡΜΟΝΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ

Ενώ ο Λεονάρντο πέτυχε το μυστήριο στο χαμόγελο του θέματός του με την τεχνική σφουμάτο, το πορτρέτο του Βερμέερ για το κορίτσι με το σκουλαρίκι παίζει με το χρώμα. Το πρόσωπό της αναδύεται από τα βάθη του σκούρου φόντου, δημιουργώντας έτσι αντίθεση με το μπλε, την όχρα και το λευκό των ρούχων της.

! ΟΤΑΝ Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΕ ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ, ΒΡΕΘΗΚΕ ΟΤΙ ΤΟ ΦΟΝΤΟ ΗΤΑΝ ΑΡΧΙΚΑ ΒΑΘΥ **ΠΡΑΣΙΝΟ**. Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΕΙΧΕ ΖΩΓΡΑΦΙΣΕΙ ΠΑΝΩ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΠΙΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ.

ΜΠΑΡΟΚ

Μπαρόκ είναι η περίοδος του καλλιτεχνικού στιλ που ξεκίνησε στη Ρώμη του 16ου αιώνα. Σε αντίθεση με το αρκετά ψυχρό, απεχθινό ύφος της Αναγέννησης, η τέχνη του Μπαρόκ αναδείκνυε μεγαλείο και ζεστασιά. Οι ζωγράφοι Μπαρόκ έπαιζαν με το φως και τη σκιά και είχαν προτίμηση στα θερμά χρώματα. Αν δείτε πίνακα ή άγαλμα με πεπαιγμένους αγγέλους, μπορείτε να είστε σχεδόν σίγουροι ότι είναι παράδειγμα Μπαρόκ τέχνης.

Τρεις
πιθανότητες, μία
ΑΛΗΘΕΙΑ

Είναι η κόρη του,
η Μαρί, η φίλη
του, η Μάγδα,
ή η Τερίτ,
η σερβιτόρα;

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

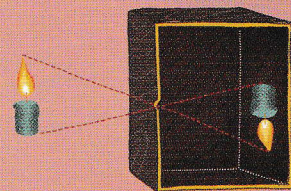
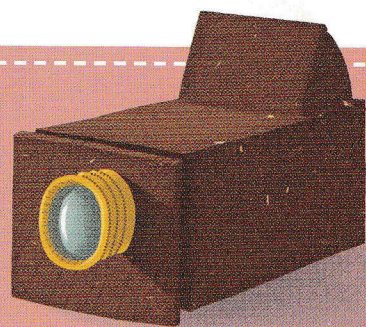
Ο Γκιόβαννι Βερμέερ ζωγράφιζε τα περισσότερα πορτρέτα του από την ίδια γωνία του δωματίου του, δίπλα στο ίδιο παράθυρο και χρησιμοποιώντας τα ίδια σπινθήγματα, που επέλεγε ανάλογα με το θέμα. Καθώς τα μέρη δίπλα στο παράθυρο ήταν πάντα το ίδιο, τα μόνα που άλλαζαν ήταν τα έπιπλα, η κουρτίνα, μια υφασμάτινη σφαίρα και ένα καβαλέτο.

Ποιο είναι το μυστηριώδες κορίτσι με το μαρχαριτάρι;

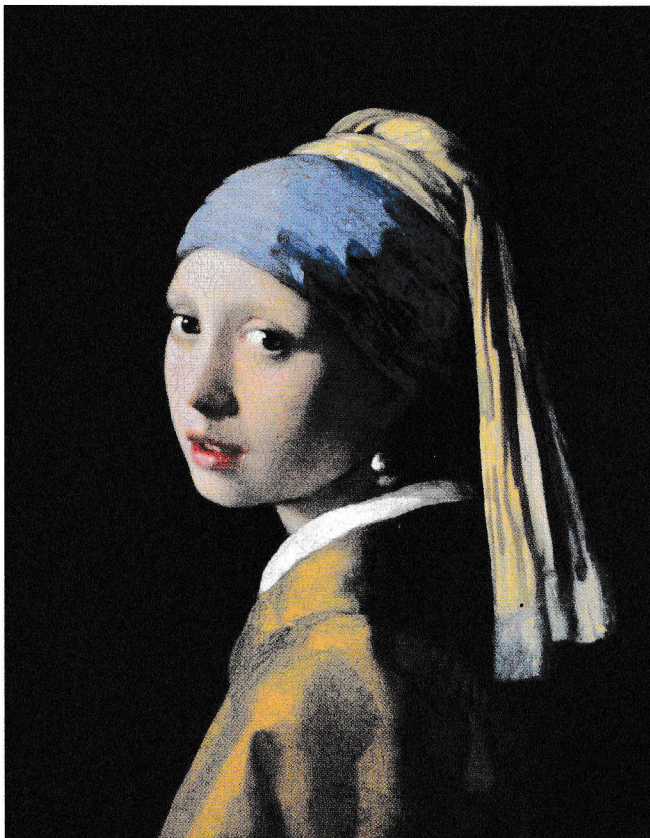
ΣΚΟΤΕΙΝΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ

Ο Γιαν Βερμέερ μάλλον χρησιμοποίησε σκοτεινό θάλαμο για να τελειοποιήσει τη σύνθεση των πινάκων του. Τι είναι ο σκοτεινός θάλαμος; Ο σκοτεινός θάλαμος είναι ένα κλειστό κουτί μαύρο από μέσα. Το πίσω τοίχωμα αποτελεί το αποκαλούμενο φίλτρο εστίασης, που μπορεί να είναι από αμμοβολισμένο γυαλί. Το τοίχωμα απέναντι από το φίλτρο εστίασης έχει μια μικρή τρύπα. Το φως που μπαίνει από αυτή την τρύπα διαχέεται, παράγοντας μια μικρότερη, ανεστραμμένη εικόνα του αντικειμένου πάνω στο φίλτρο εστίασης.

ΓΙΑΝ ΒΕΡΜΕΕΡ

Ο Γιαν Βερμέερ γεννήθηκε στην Ολλανδία το 1632. Πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην πόλη Ντελφτ, όπου διηύθυνε το δικό του πανδοχείο, ενώ έβγαζε επίσης τα προς το ζην ως έμπορος τέχνης. Ωστόσο, δεν κατόρθωσε να πουλήσει πολλούς από τους δικούς του πίνακες. Καθώς είχε άλλη δουλειά, ο Βερμέερ μπορούσε να δημιουργεί μόνο δύο τρεις καμβάδες τον χρόνο. Η ζωγραφική του εστίαζε κυρίως σε άτομα, καθώς τα πορτρέτα ομάδων ήταν πιο κοπιαστικά και χρονοβόρα. Με τον θάνατο του Βερμέερ το 1675, η σύζυγός του πούλησε τους περισσότερους πίνακές του για να βγάλει την ίδια και τα παιδιά της από τα χρέη.

ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΟ!

Κάποια έργα τέχνης είναι τόσο πολύτιμα, που δεν έχουν καν τιμή. Είναι ανεκτίμητης αξίας! Οι πίνακες του Γιοχάννες Βερμέερ είναι τόσο πολύτιμοι.

Όσο ζούσε ο Βερμέερ έφτιαξε πολύ λίγους πίνακες. Ζωγράφιζε αργά και προσεκτικά χρησιμοποιώντας ακριβές μπογιές. Αυτό το πορτρέτο είναι τόσο ακριβό, που κάποιοι το λένε «Η Μόνα Λίζα των Ολλανδών».

Κανείς δεν ξέρει ποιο είναι το κορίτσι του έργου, αλλά τα μεγάλα της μάτια και το λαμπερό και μεγάλο μαργαριταρένιο σκουλαρίκι της μας δείχνουν τον ιδιαίτερο τρόπο που ο Βερμέερ ζωγράφιζε το χρώμα και το φως.

Το κορίτσι με το μαργαριταρένιο σκουλαρίκι, Γιοχάννες Βερμέερ, 1665

Όταν ο Άντυ Γουόρχολ τύπωνε χρωματιστά σύμβολα του αμερικανικού δολαρίου, ήταν στην ουσία σαν να τύπωνε χρήματα.

Πάντα τον ενδιέφερε το πώς ο κόσμος Εόδευε τα χρήματά του και πόσο κοστίζουν τα πράγματα γύρω μας. Τον ενθουσίαζε η ιδέα ότι μπορούσε να αντιγράψει το σύμβολο των χρημάτων στα έργα του, τα οποία με τη σειρά τους κόστιζαν πολλά χρήματα!

Σύμβολα δολαρίου, Άντυ Γουόρχολ, 1981